

РЕШЕНИЕ

№ 779

гр. София, 08.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 02.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7393** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на П. М., роден на 29.6.1982 г., гражданин на Република Сръбска срещу отказ за предоставяне право на продължително пребиваване – заповед № 513з-7737, ек. № 3/27.6.2025 г. на директора на дирекция „Миграция“, СДВР.

Жалбоподателят твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен. Към молбата си е приложил всички необходими документи. Неправилно в мотивите е прието, че тъй като не е открит, то той не живее на декларирания адрес. Не е посочено по кое време е извършена проверката. Жалбоподателят работи и е логично в петък /в деня на проверката/ да е на работа. Длъжностното лице се позовава на сведения на съседка, като не се установява по какъв начин е достигнал до тази информация. Жалбоподателят има сключен договор за наем със собственика на апартамента, който е домоуправител. Преди това са имали и предходни наемни отношения. Същевременно разпитваната съседка е посочила, че полицаите са я питали дали в жилището живее руснак. Никой не я е питал за името на наемателя, който е сърбин. Неоснователно е позоваването на броя на влизания и излизания от територията на страната. Релевантно в случая е дали има годно основание да обитава жилището и реална възможност; не е необходимо да е налице пребиваване през определен период от време, без прекъсване.

Ответникът – директорът на дирекция „Миграция“, СДВР, моли жалбата да се отхвърли като

неоснователна. Твърди, че отказът е законосъобразен. Адресът, който е деклариран, не е обитаван от подаване на заявлението – 12.6.2025 г. до проверката – 20.06.2025 г. Не е налице нарушение на чл. 35 АПК доколкото административният орган е положил необходимите усилия, за да изясни фактическата обстановка. Понастоящем жалбоподателят пребивава на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 ЗЧРБ със статут на продължително пребиваващ, като с процесният отказ не се засяга статутът му на пребиваване, не се отнема правото му да влиза и излиза, а единствено се засяга правото да пребивава за по-дълъг период от време. Претендира разноски – юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на оспорване акт. Ето защо е допустима.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 23, ал. 7 ЗЧРБ, както и заповед № 513з-597/17.5.2025 г.

В хода на административното производство съдът констатира, че ответникът е допуснал съществено процесуално нарушение. Настоящият състав намира, че административният орган не е изпълнил задължението си да изясни действителната фактическа обстановка, съобразно чл. 35 АПК. Видно от установеното, процесният акт е бил издаден само въз основа на едно единствено посещение на декларирания адрес, без да се установява по кое време, като изводите се основават единствено на дадените от съседка сведения, без да може да се направи категоричен извод доколко тя може да даде достоверни такива.

Същевременно, така направените изводи се разколебават и от показанията на св. И. С. С. – наемодател на жалбоподателя по отношение на имота, който е декларирал, че обитават. В показанията си свидетелят сочи, че при проверката са търсили „някакъв руснак“. Същевременно свидетелят сочи, към датата на проверката, жалбоподателят е бил в България, не на адреса, най-вероятно на работа. П. живее на адреса. Живял е там и преди три години.

Предвид установеното, настоящият състав счита, че така извършената проверка, еднократно, работен ден и само с разпит на една свидетелка, не е достатъчна, за да може да разкрие обективната истина съобразно изискванията на чл. 35 АПК, нито са поискани и съответно - обсъдени евентуални обяснения и възражения на страната. Ето защо следва да се направи извод, че така извършената проверка в частност, както и цялостното административно производство не са водени по начин, че да се изяснят относимите факти. Показанията на св. С. са достатъчни за доказване основателността на твърденията на жалбоподателя, който не следва да провежда пълно доказване. Същевременно ответникът е този, който е следвало да проведе такова, но не е провел, поради което и оспореният акт следва да бъде отменен. Предвид констатацията за допуснати съществени процесуални нарушения не е необходимо да се обсъждат останалите събрани по делото доказателства.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че следва да се отмени оспорения акт и преписката да се върне за ново разглеждане, вкл. и събиране на нови доказателства, с оглед установяване на обективната истина. В случай, че органът прецени, че не са необходими, следва да се укаже на ответника, че следва да извърши цялостна преценка на събраните доказателства,

вкл. и да съобрази мотивите на това определение, която преценка да бъде отразена в оспорения акт и именно въз основа на нея да личи извод защо е достигнал до определени изводи.

По разноските. Жалбоподателят претендира разноски – 1500 лв. за адвокатско възнаграждение и 10 лв. – за държавна такса, съобразно списък, които са сторени, видно от представеното платежно нареждане.

Водим от изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на П. М., роден на 29.6.1982 г., гражданин на Република Сръбска, отказ за предоставяне право на продължително пребиваване – заповед № 513з-7737, ек. № 3/27.6.2025 г., издаден от директора на дирекция „Миграция“, СДВР.

ВРЪЩА преписката на директора на дирекция „Миграция“, СДВР за продължаване на административното производство и при съобразяване на указанията, дадени в мотивите на това решение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 30 лв. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.